

Művelt hetéra dala

[2011. február]

Bogdán Zsoltnak

Szeretem, ha Thomas Mannt idézel,
amikor a két szemembe nézel,
a bokámtól fel a fülcimpáig
idézzed csak mindig Kosztolányit,
ha ott csókolsz, hol nem csókolt még senki,
súgd fülembe forrón: Dosztojevszkij,
s ha csúcson vagy, s már nem bírod a csúcsot,
mondjad: most már Villon is elúszott.
Így azt hiszem majd, nem önző a vágyad,
hogy agyad is van olykor, nemcsak ágyad,
hogy mikor épp nem furdalódsz belém,
a lelkedben is pislákol a fény;
nem kérdezem, hogy mindezt hol tanultad,
csak bólogatok, mily nagyon tanult vagy,
ó, Thomas Mann, ó, Villon, Dosztojevszkij –
kedvesem, véled nem versenyezhet senki.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Demény Péter

Látó Szépirodalmi Folyóirat